

MAGAZÍN

Júl 2018 | číslo 9

Hnutia SME RODINA - Boris Kollár

Príhláste sa na odber noviniek:
magazin@hnutie-smerodina.sk

PREZIDENT POMÁHA



Milan KRAJNIAK



MILAN KRAJNIAK

str. 4

PREČO KANDIDUJEM NA PREZIDENTA?

PETRA
KRIŠTÚFKOVÁ

RODINÁM TREBA
POMÁHAŤ

STRANA 5

TOMÁŠ
GBÚR

BUDÚ EŠTE NAŠE
DETI
ŠPORTOVAŤ

STRANA 9

MILOŠ
SVRČEK

PENIAZE NA VÝSTAVBU
DIAĽNIC EXISTUJÚ

STRANA 8

ADRIANA
PČOLINSKÁ

KVALITA
VYSOKOŠKOLSKÉHO
VZDELÁVANIA

STRANA 11

DUŠAN
DOLIAK

PREČO SLOVENSKO
POTREBUJE
NAŠE HNUŤIE?

STRANA 7

 str. 4	PREČO KANDIDUJEM NA PREZIDENTA? Milan Krajniak: Chcem byť vzorom v tom, že keď politik niečo sľúbi, tak to aj dodrží. Chcem byť vzorom v tom, že všetok svoj čas a energiu nebudem venovať sebe, ani žiadnym oligarchom v zákulisí, ale pomoci ľuďom.
 str. 5	RODINÁM TREBA POMÁHAŤ Petra Krištúfková: Keď som uvažovala o téme príspevku pre aktuálne číslo magazínu, uvedomila som si, že stále je pre mňa tou najpálčivejšou témou, ktorú treba rozhodne urgentne riešiť, podpora mladých rodín, matiek a slobodných matiek. Tieto oblasti sú naozaj mimoriadne citlivé, najmenej riešené a odsúvané.
 str. 6	ZÁKON O ZABEZPEČOVANÍ KVALITY VYSOKOŠKOLSKÉHO VZDELÁVANIA Adriana Pčolinská: Na májovej schôdzi NRSR som v rozprave vystúpila k zákonu o zabezpečovaní kvality vysokoškolského vzdelávania. V rámci môjho vystúpenia som v prvom rade zdôraznila mnou už toľkokrát opakovanú skutočnosť, že je absolútne nevyhnutné naštartovať či už čiastkovú alebo komplexnú a systémovú reformu školstva tým, že adekvátne finančne ohodnotíme prácu učiteľov/pedagógov.
 str. 7	PREČO SLOVENSKO POTREBUJE NAŠE HNUtie? Dušan Doliak: Čo by mali občania vedieť o stave ekonomiky Slovenska? Vo svete obchodu sa to nazýva výťahový predaj – elevator pitch. Nastúpite s niekým do výťahu a máte len dve minúty na to, aby ste vysvetlili, o čo nám ide, pretože o dve minúty vystupujete. Vaše dve minúty začínajú.
 str. 8	PENIAZE NA VÝSTAVBU DIAĽNIC A RÝCHLOSTNÝCH CIEST EXISTUJÚ Miloš Svrček: Dopravná infraštruktúra predstavuje pre našu krajinu dôležitý faktor vo zvyšovaní konkurencieschopnosti, znižuje ekonomické rozdiely medzi regiónmi a centrálnymi trhmi EÚ, podmieňuje rozvoj cestovného ruchu, prílev zahraničných investícií, a je neoddeliteľnou súčasťou každodenného života obyvateľov.
 str. 9	BUDÚ EŠTE NAŠE DETI ŠPORTOVAŤ? Tomáš Gbúr: Od detstva sa aktívne venujem športu, konkrétne hokeju. Šport ma sprevádza celý život. V hokejovom klube som pôsobil ako brankár za žiakov, dorastencov aj juniorov. Aj keď som po strednej škole úspešne absolvoval prijímacie skúšky na Právnickej fakulte UMB v Banskej Bystrici, srdce ma ťahalo k hokeju a rozhodol som sa skúsiť šťastie v zámorí, a to v Kanade.

Ak máte otázky alebo
pripomienky k tejto téme,
posielajte ich na:
boris.kollar@hnutie-smerodina.sk



Sme rodina

www.hnutie-smerodina.sk

Hnutie SME RODINA - Boris Kollár
Leškova 5, 81104 Bratislava - Staré
Mesto
Slovenská republika IČO: 42254515
reg. č. OVVS 3-2011/018608

Dátum vydania: 09. júla 2018

Grafická úprava: Richard Hrubjak,
www.studio-oravia.sk

Adresa redakcie:

Hnutie SME RODINA - Boris Kollár
Leškova 5, 81104 Bratislava

Šéfredaktor:

Bc. Michaela Jurcová,
Alexander Adamecký

Kontakt:

tlacove@hnutie-smerodina.sk

Vydáva:

Hnutie SME RODINA-Boris Kollár

Vaše príspevky zasielajte na:

tlacove@hnutie-smerodina.sk

Nevyžiadané príspevky nevraciam!

Pre otázky týkajúce sa jednotlivých
tém píšete na e-mailové adresy
uverejnené na príslušnej stránke.

Na prihlásenie sa k odberu emai-
lovým upozornením pošlite e-mail
s textom „prihlásiť“ na adresu:

magazin@hnutie-smerodina.sk

Na odhlásenie emailových
upozornení pošlite e-mail s textom
„odhlásiť“ na adresu:

magazin@hnutie-smerodina.sk

Priatelia!

Pomaly, ale isto sa nám blíži leto, ktoré budeme tráviť spoločne s rodinou. Deti, dovolenky a teplo – to všetko pekné nás ešte len čaká. Ale taktiež nás čaká veľa práce – blížia sa komunálne voľby, ktoré budú v novembri a budúci rok nás čakajú nie len prezidentské voľby, ale aj voľby do Európskeho parlamentu. Ale všetko poporiadku.

Od posledného vydania magazínu sa toho udialo viac než dost. V apríli sme mali programovú konferenciu zameranú na poľnohospodárstvo – Potravinovo sebestačný štát. Mnohi mudrlanti a diletanty si nás berú do úst, vraj „nie sme stranou s programom“ a že sme len „stranou na jedno použitie“. Už minulý rok sme tieto tvrdenia vyvrátili na našej programovej konferencii s názvom Starostlivý štát, kde sme predstavili opatrenia, vďaka ktorým by mohli všetci zamestnaní zarábať až o 200 eur viac. Na tohtoročnej konferencii sme odprezentovali myšlienku potravinovo sebestačného štátu. Pre naše hnutie je to jednou z najvyšších priorit – ak nie je štát potravinovo sebestačný, tak v prípade krízovej situácie je úplne odpísaný. Práve preto sme na spomínanej konferencii predstavili nový model fungovania poľnohospodárstva, vďaka ktorému by sme dokázali obnoviť potravinovú sebestačnosť a odvrátiť tým možnú katastrofu.

Nepolavili sme ani v parlamentnej práci, ako možno viete, som predsedom nášho poslaneckého klubu. Každý jeden poslanec má svoju agendu, predkladáme zákony, ktoré by uľahčili život mnohým ľuďom na Slovensku, naše pracovné skupiny v rámci

hnutia spolupracujú s poslancami a aj vďaka našim aktívnym členom fungujú ako dobre namazaný stroj. Prednedávnom sme opäť predložili návrh zákona o exekučnej amnestii, ale ako už býva zvykom, koalícia ho neschválila. Tu je vidieť, že majú kopec reči, ale keď má dôjsť na činy, tak ako ináč – cúvnu. Vôbec nemyslia na takmer milión ľudí, ktorí sa vďaka exekúciám nemôžu legálne zamestnať a musia pracovať na čierne, alebo idú do zahraničia. Toto je výsledkom sociálnej politiky vládneho trojlistku.

Ale z iného súdka – čaká nás nie len oddychové, ale najmä pracovné leto. Prezidentská kandidatúra Milana Krajniaka sa len začala, budeme zbierať petičné podpisy v mestách po celom Slovensku a veríme, že sa nám ich do jesene podari vyzbierať dostatočný počet. Milan je kandidát na špičkovej úrovni, bol by prezidentom, ktorý nepolarizuje spoločnosť, pomáha občanom a bol by prezidentom, na ktorého sa môžete spoľahnúť.

Ale poviem vám, teším sa na celú kampaň a cestovanie po Slovensku. Stretnutia s občanmi a dobrá atmosféra sú na nezaplatenie, to sami viete. Snáď stihnem popri tom aj nejakú tú dovolenku s deťmi. Prajem vám všetkým krásne leto, užite si ho s rodinou naplno.

BORIS KOLLÁR

Predseda hnutia Sme rodina – Boris Kollár



Petra Krišťuková: **RODINÁM TREBA POMÁHAŤ**
ČÍTAJTE NA STRANE 5

Ak máte otázky alebo pripomienky k tejto téme, posielajte ich na: bezpecnost@hnutie-smerodina.sk



PREČO KANDIDUJEM NA PREZIDENTA?

Milan Krajniak

Chcem byť vzorom v tom, že keď politik niečo sľúbi, tak to aj dodrží. Chcem byť vzorom v tom, že všetok svoj čas a energiu nebudem venovať sebe, ani žiadnym oligarchom v zákulisí, ale pomoci ľuďom.

Prečo kandidujem na prezidenta? Aby som naplnil to, čo od politiky oprávnené očakávate, ale čo od slovenských štandardných politikov už roky chýba, a to je pomoc. Kandidujem preto, aby ste konečne cítili, že je tu niekto, kto vám pomáha. Každý človek si zaslúži našu pozornosť a našu pomoc.

Hovorí sa, že funkcia prezidenta je reprezentatívna. Myslí sa tým, že prezident reprezentuje Slovensko vonku v zahraničí. Moja predstava je úplne iná. Budem pomáhať ľuďom u nás doma, na Slovensku. Budem aj reprezentovať – ale vás, ľudí. Naša ústava nepozná reprezentatívnu moc. Prezident je súčasťou výkonnej moci. Som presvedčený, že ak budem ako prezident naplno využívať svoje kompetencie, tak takúto pomoc budete cítiť všetci.

Budem pokojnou silou, ale nikdy nebudem mlčať, keď treba pomôcť ľuďom. Za tie dva roky v parlamente sme už dokázali, že sa vieme ozvať vždy, keď ľudia potrebujú pomoc. A vieme to robiť bez osobných útokov, pokojne, vecne a v súlade so zdravým sedliackym rozumom.

Chýbajú nám tu vzory, ktoré by sa dali nasledovať. Preto chcem byť pokojnou silou, ktorá vásne tlmí a nie bičuje. Budem pokojnou silou a ostrovom stability na rozbúrenej politickej scéne. Prečo je dôležité, aby bol prezident pokojnou silou? Lebo ak prevládajú vášne, potom prevládajú osobné spory a na pomoc ľuďom sa zabúda. Aj keď je politická scéna rozbúrená, prezident musí byť tým ostrovom pokoja, kde ľudia majú istotu, že tam nájdu pomoc bez ohľadu na to, čo sa okolo deje.

Chcem byť vzorom v tom, že keď politik niečo sľúbi, tak to aj dodrží. Chcem byť vzorom v tom, že všetok svoj čas a energiu nebudem venovať sebe, ani žiadnym oligarchom v zákulisí, ale pomoci ľuďom. Lebo každý v politike niekomu pomáha – sebe, oligarchom alebo ľuďom. Ja pomáham ľuďom. Budem pokračovať v tom, čo robíme ako hnutie Sme rodina už dva roky v parlamente a chcem to robiť aj vo funkcii prezidenta, ak dostanem dôveru ľudí.

Prezident nemusí robiť koalície, preto nemusí robiť kompromisy vo svojom programe. Chcem byť vzorom v tom, že môj program pomoci ľuďom dodržím presne tak, ako vám ho teraz predstavím. Doteraz sme boli zvyknutí, že do funkcie prezidenta išli



ľudia na akýsi výsluhový dôchodok, po skončení svojej aktívnej politickej alebo podnikateľskej kariéry. Ja si to predstavujem inak. Funkciu prezidenta Slovenskej republiky vnímam ako plnohodnotnú prácu na plný úväzok.

Ak dostanem dôveru, budem veľmi aktívnym prezidentom. Možno až takým aktívnym, že sa to veľa politikom a oligarchom nebude páčiť. Oproti súčasným zvyklostiam budem veľmi aktívne využívať svoje ústavné kompetencie.

Ako prezident budem do prezidentského paláca pravidelne pozývať jednotlivých členov vlády, aby mi poskytli podrobné informácie o riešení všetkých žiadostí o pomoc, s ktorými sa na mňa obrátite.

Doterajšia prax je taká, že prezidentská kancelária občanovi odpíše, že prezident nemôže pomôcť, pretože to nemá vo svojej kompetencii, a teda posúva jeho žiadosť na vybavenie príslušnému ministerstvu. Takáto formálna prax, ktorá sa tu zaužívala za posledných 25 rokov, je pre mňa neprijateľná. Každá vaša žiadosť o pomoc bude prerokovaná s príslušným ministrom, budú stanovené termíny plnenia a budete informovaní, ako bola vaša žiadosť o pomoc vybavená, a prečo bola vybavená takto.

Ako prezident vystúpim

v parlamente vždy, keď budem mať názor, že niektorý návrh zákona vám môže pomôcť alebo uškodiť.

Nezmierim sa s tým, že mnohé dobré návrhy zákonov, ktoré by vám mohli pomôcť, neprejdú v parlamente iba kvôli osobným sporom, alebo že sa niekomu nepáči, kto predložil dobrý návrh zákona. V parlamente budem od ministrov aj poslancov žiadať, aby vám ešte pred hlasovaním vysvetlili svoje dôvody, pre ktoré nechcú podporiť návrh zákona, ktorý vám môže pomôcť. Alebo prečo chcú schváliť návrh zákona, ktorý vám môže uškodiť.

Ako prezident zavediem inštitút „Ľudovej konzultácie“. Budem sa vás vopred pýtať, aký máte názor na dôležité politické otázky.

Odmietam prax, že sa na názor ľudí počas volebného obdobia neprihliada. Váš hlas musí byť počutý a musí byť aj vypočutý. Preto vždy, keď sa bude na úrovni štátu pripravovať dôležité politické rozhodnutie strategického významu, pošlem každému z vás domov list alebo mail, kde sa opýtam na váš názor. Každý z vás sa bude môcť rozhodnúť, či sa chcete k týmto otázkam vyjadriť a svoje odpovede doručíte listom alebo mailom prezidentskej kancelárii. O výsledkoch „Ľudovej konzultácie“ budem informovať vás – verejnosť, ale aj vládu a parlament.

Takto budem pomáhať, aby váš hlas bolo počutý aj v priebehu volebného obdobia. Budem vyžadovať, aby vláda aj parlament na vami vyjadrený názor prihliadali.

Prečo hovorím stále o pomoci?

Pretože v slovenskej politike každý niekomu pomáha. Buď politik pomáha sebe, buď pomáha svojim oligarchom či finančným skupinám v zákulisí, alebo pomáha ľuďom. Som presvedčený, že tým, čo som vám dnes predstavil ako svoj prezidentský program, som dal jasne najavo, že ja robím pre ľudí. Vždy som pomáhal ľuďom, pomáham ľuďom a budem vám pomáhať aj ako prezident.

Prečo by ste mi mali veriť?

Pretože sa netvárim, že som práve spadol z mesiaca. Svoje názory prezentujem verejne už viac ako 20 rokov. Mojou knihou Banda zlodejov, ktorá sa stala bestsellerom, som pomohol ľuďom pochopiť, ako vznikli a fungujú slovenskí oligarchovia a finančné skupiny, a ako ovplyvňujú slovenskú politiku. Písal som o tom otvorene aj v čase, keď sa ostatní ešte báli.

Každý si môže overiť, že keď niečo sľúbim, tak to aj dodržím. Môžete so mnou súhlasiť, alebo nesúhlasiť. Ale máte istotu, že keď raz niečo sľúbim, tak to aj dodržím. Takto to bude aj s prezidentským programom, ktorý som vám dnes predstavil.

Argumentujem vecne, logicky, na oponentov neútočím osobne. Takto to budem robiť aj ako prezident: Ak niečo môže pomôcť ľuďom, podporím to bez ohľadu na to, kto to navrhne.

Zhrnutie na záver:

Kandidujem preto, aby ľudia cítili, že im prezident pomáha. Moje heslo je: „Váš hlas bude počutý, moju pomoc budete cítiť.“

Budem pokojnou silou. S dôrazom na obe tieto slová. Pokoj a sila. Vždy sa ozvem, keď treba ľuďom pomôcť, ale argumentovať budem pokojne, vecne a bez osobných útokov. Všetok svoj čas, celú svoju energiu a celú svoju silu budem venovať pomoci ľuďom. Budem vásne tlmíť a nie bičovať. Lebo keď prevládajú vášne, na pomoc ľuďom politici zabúdajú.

Chcem byť vzorom v tom, že keď niečo sľúbim, tak to aj dodržím. Môžete so mnou súhlasiť, môžete so mnou nesúhlasiť, ale máte istotu, že ak dám slovo, tak sa na mňa môžete spoľahnúť.

Bc. MILAN KRAJNIAK
 poslanec NR SR
 Podpredseda hnutia
 SME RODINA - Boris Kollár
 kandidát na prezidenta za hnutie SME
 RODINA - Boris Kollár



Ak máte otázky alebo pripomienky k tejto téme, posielajte ich na:
socialneveci@hnutie-smerodina.sk

RODINÁM TREBA POMÁHAŤ

Petra Krištúfková

Keď som uvažovala o téme príspevku pre aktuálne číslo magazínu, uvedomila som si, že stále je pre mňa tou najpálčivejšou témou, ktorú treba rozhodne urgentne riešiť, podpora mladých rodín, matiek a slobodných matiek. Tieto oblasti sú naozaj mimoriadne citlivé, najmenej riešené a odsúvané. Za posledné roky, tu nielen že nevidím koncepčnú pomoc pre rodiny, ale ani čiastkové zmysluplné riešenia. Ak hovorím o rodičovskom príspevku, rodinných prídavkoch či daňových bonusoch, tak za posledné roky sa tu nič pre rodiny alebo osamelých rodičov a slobodné matky neurobilo. Treba si uvedomiť fakt, že tými, ktorí sú najviac ohrození chudobou sú práve deti. Má to neskutočný dopad na ich vývoj, aj na ich budúcnosť. Preto som sa rozhodla, že sa v tomto vydaní magazínu budem opäť venovať mladým rodinám a rodičovskému príspevku. Som presvedčená, že v prvom rade treba začať tu, pretože pokiaľ sa nezastabilizuje rodina, tak Slovensko nemôže fungovať naozaj v ničom.

Návrh na zvýšenie rodičovského príspevku sme podali od nášho príchodu do NR SR už tretíkrát.

Dôvody zostávajú čisto pragmatické. Mladé rodiny, kde absentuje jeden príjem nemajú ako vyžiť. Navyše majú hypotéky aj iné úvery. A úplne likvidačná je situácia, ak sa matka ocitne v tomto období bez partnera a jej jediným príjmom je len rodičovský príspevok vo výške 214,70 eur. Rodičovský príspevok je rozhodne potrebné zvýšiť o sumu, ktorá bude citeľnejšou pomocou pre rodiny. Zvýšenie o 10 eur, ktoré bolo najvýraznejším za posledné roky je doslova zanedbateľným pre chod rodiny.

Vážnym problémom Slovenska je aj nízka pôrodnosť. Netvrdím, že navýšenie rodičovského príspevku ju zvýši, ale veľmi často práve pri rozhodovaní pre druhé a tretie dieťa, nastáva zaváhanie. A rodina si práve v tomto momente spomenie na obdobie prvých troch rokov dieťaťa, kedy doslova žila z ruky do úst. Ja len znova zopakujem, že ten jeden absentujúci príjem v rodine naozaj veľmi chýba.

Všetky odborné psychologické štúdie jasne hovoria o tom, že je nenahraditeľné pre emocionálny vývoj dieťaťa, keď je matka v prvých troch rokoch v bezprostrednom dennom kontakte s dieťaťom. Treba podotknúť, že sme jednou z mála krajín, kde ženy môžu byť s deťmi doma tri roky. Nenechajme si vziať to málo čo máme kvalitné. Lenže situácia je taká, že matky často pre nedostatok financií v rodine, nemôžu ostať s deťmi doma, aj keby si to želali.

Rôzne variantné možnosti ako poberať rodičovský príspevok, napríklad flexibilný, preto neriešia túto situáciu. Len vychádzajú v ústrety tým matkám, ktoré sa chcú vrátiť predčasne do práce.

Ďalším faktorom, ktorý nemôžeme ignorovať je demografický vývoj. Na Slovensku sa rodi menej detí ako potrebujeme. Ak chceme aspoň udržať demografickú krivku, tak potrebujeme v rodine mať minimálne 3 deti. Inak budú naše ďalšie výpočty budúcich dôchodkov a úvahy o dôchodkovom strope úplne zbytočné.

Pokiaľ chceme, aby žena mala minimálne tri deti, tak je nutné nastaviť podmienky tak, aby mohla mať prvé dieťa vo veku, ktorý je aj pre ňu fyziologicky najvhodnejší a nemusela materstvo odkladať do doby, kedy bude mať na toto obdobie našetrené.

Tretíkrát sme aj preto navrhovali, aby bol rodičovský príspevok zvýšený na 280 eur. Ak štát dokáže prispieť na jasle až do tejto sumy, tak by mal rovnako prispieť aj tým matkám, ktoré sa starajú o deti do troch rokov doma.

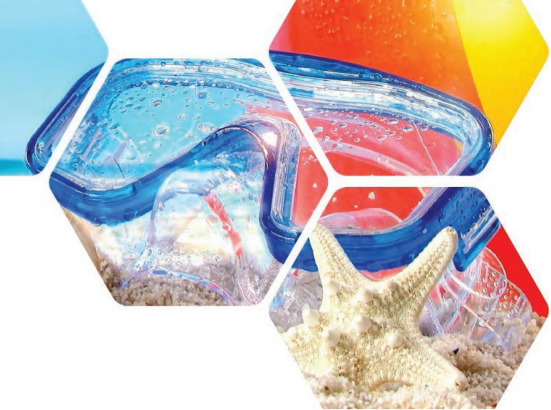
Minister Richter sa nedávno vyjadril, ale keď až v čase padajúcich percent, že uvažuje o výraznejšom zvýšení rodičovského príspevku a to dokonca na sumu 280 eur, ktorú sme opakovane navrhovali my. Je mi naozaj ľúto, že náš návrh koalíčni poslanci neschválili už v roku 2016. Už vtedy sme navrhovali zvýšenie rodičovského príspevku na 280 eur. Jedna generácia detí do troch rokov tak už mohla vyrastať v aspoň trochu lepších finančných podmienkach.



Príanie na leto: Leto je obdobím prázdnin a časom pre deti. Užíme si ich s deťmi, najviac ako sa bude dať. Zoberme ich sa kúpať, hoci aj na jazero, do lesa opekať, na prechádzku, veľa sa s nimi rozprávajme a venujme si spolu navzájom všetok čas, ktorý máme.

Prajem príjemne strávene leto a krásne zážitky.

PETRA KRIŠTÚFKOVÁ
Poslankyňa NR SR
Podpredsedníčka hnutia SME RODINA – Boris Kollár
Vedúca pracovnej skupiny Sociálne veci



Dušan Doliak: **PREČO SLOVENSKO
POTREBUJE NAŠE HNUTIE?**

ČÍTAJTE NA STRANE 7



Ak máte otázky alebo pripomienky k tejto téme, posielajte ich na: socialneveci@hnutie-smerodina.sk

ZÁKON O ZABEZPEČOVANÍ KVALITY VYSOKOŠKOLSKÉHO VZDELÁVANIA

Adriana Pčolinská

Milí priatelia!

Na májovej schôdzi NRSR som v rozprave vystúpila k zákonu o zabezpečovaní kvality vysokoškolského vzdelávania. V rámci môjho vystúpenia som v prvom rade zdôraznila mnou už toľkokrát opakovanú skutočnosť, že je absolútne nevyhnutné naštartovať či už čiastkovú alebo komplexnú a systémovú reformu školstva tým, že adekvátne finančne ohodnotíme prácu učiteľov/pedagógov. Nemôžeme predsa očakávať, že učiteľ bude pracovať s plným nasadením, že bude vo svojej práci inovatívny, vyhľadávať nové poznatky a oboznamovať sa s najnovšími trendmi v oblasti výučby (často aj vo svojom voľnom čase) za plat, ktorý mu neumožňuje solídne žiť a už vonkoncom vziať si hypotéku, pretože ho v banke s jeho výplacnou páskou vysmejú. Nehovoriac o tom, že týmto by sa podľa môjho názoru podarilo odstrániť fenomén tzv. lietajúcich profesorov. Pedagóg v snahe vyskladať svoj príjem na istú únosnú hranicu umožňujúcu mu solídne vyžiť z výplaty do výplaty neraz siaha po riešení vziať si úväzok na dvoch (či troch) školách, čo samozrejme určite neprispieva ku kvalite výchovno-vzdelávacieho procesu, keďže by bolo lepšie, keby všetok svoj pracovný čas venoval jednej vzdelávacej inštitúcii. Ďalšou skutočnosťou, ktorú vnímam ako negatívny fenomén nášho školstva je aj veľmi veľké byrokratické zataženie pedagógov. Toto podľa môjho názoru platí pre všetky stupne škôl, i keď ja som sa v mojom vystúpení na pôde NRSR prioritne venovala vysokému školstvu, keďže v tom čase prebiehala diskusia k vysokoškolskému zákonu. V súčasnosti sa od pedagógov VŠ prirodzene očakáva, že budú prednášať istý počet hodín v týždni, k tomu sa vyžaduje publikovanie monografií, učebníc a odborných štúdií a príspevkov ideálne v karentovaných časopisoch, čo je aktivita, ktorá si od človeka celkom prirodzene žiada štúdium kníh a iných odborných prameňov, uvažovať nad nadobudnutými poznatkami a následne ich spracovať vo forme písomného výstupu (publikácie a príspevky), ako aj angažovanie sa v národných a nadnárodných projektoch. Všetky uvedené činnosti sú, podotýkam, časovo vysoko náročné. K tomuto všetkému treba ešte pripočítať celoročné a priebežné vyplňanie rozličných hodnotení, vedecko-pedagogických charakteristik, práca s akademicko-informačným systémom (ktorého nie práve užívateľsky priateľská obsluha nielen z mojich skúseností vyžaduje účasť na rôznych školeniach a štúdium komplikovaných manuálov), ktorú opäť majú za úlohu obsluhovať pedagógovia. A toto všetko má pedagóg robiť za cca 700 eur v čistom? Po rokoch práce na sebe, keď si človek zvyšuje svoju odbornú kvalifikáciu, v podstate žije s neprestajným pocitom, že treba niečo urobiť, pretože keď neprednáša, bolo by vhodné využiť každú voľnú chvíľu a pokračovať v písaní posudkov, učebníc a iných vedeckých príspevkov. Preto osobne vítam myšlienku, ktorá rezonuje v predkladanej novele vysokoškolského zákona a hovorí o tom, že pedagógovia VŠ by boli rozdelení do troch skupín. Na tých, ktorí by sa venovali prioritne prednáškovej činnosti, ďalej tí, ktorí by sa v prevažnej miere venovali vedecko-výskumnej činnosti a napokon tí, ktorí by mali za úlohu prioritne pracovať v rozličných projektoch na národnej (napr. KEGA, VEGA) a nadnárodnej úrovni. Z môjho pohľadu by tak bolo možné a pravdepodobnejšie zabezpečiť kvalitu práce vysokoškolských pedagógov v tej oblasti, ktorú si zvolia za prioritnú oblasť ich profesionálneho záujmu. Rada by som však uviedla, že v rámci tohto príspevku, ktorý venujem predmetnej problematike by bolo možné ešte vecne pojednať o ďalších momentoch, ktoré sú z pohľadu predkladanej novely vysokoškolského zákona kľúčové. Preto Vás budem veľmi rada informovať o mojich postrehoch a pripomienkach v nasledujúcich príspevkoch nášho magazínu.



Taktiež, keďže sa blíži čas prázdnin, by som Vám priatelia rada popriala krásne, slnečné dni letných mesiacov a pre mnohých a školských prázdnin, ktoré sú pred nami. Užite si ich v kruhu svojich milovaných a priateľov, do sýta si oddýchnite a zo srdca Vám prajem, aby sa Vám všetko zlé vyhybalo a aby ste si k sebe priťahli len to krásne.

Doc. PeaDr. ADRIANA PČOLINSKÁ PhD.
Poslankyňa NR SR
Vedúca pracovnej skupiny Školstvo

PREČO SLOVENSKO POTREBUJE NAŠE HNU Tie?

Dušan Doliak

Čo by mali občania vedieť o stave ekonomiky Slovenska? Vo svete obchodu sa to nazýva výťahový predaj – elevator pitch. Nastúpíte s niekým do výťahu a máte len dve minúty na to, aby ste vysvetlili, o čo nám ide, pretože o dve minúty vystupujete. Vaše dve minúty začínajú.

Pozrime sa na najväčšie rezervy, odkiaľ vieme získať peniaze, keď sa nám konečne podarí vysporiadať so zlodejmi a klamármi.

Korupcia a zlý výber daní

Prioritou číslo jeden je výber dane z pridanej hodnoty (DPH). Daňová medzera je 2,256 miliardy eur. Daňová medzera je množstvo peňazí, ktoré sme mohli na DPH vybrať a nevybrali z dôvodu podvodov a krátenia daní. Vina za to padá na hlavu Smeru – je to kombinácia korupcie a neschopnosti Smeru, ktorá tento stav spôsobuje. Daňová medzera na DPH tvorí 6,6% z 34 miliárd konsolidovaného štátneho rozpočtu.

Priorita číslo dve je korupcia pri nákupoch v štátnej správe. Nie každý nákup v štátnej správe je spojený s korupciou. Približne polovica výdavkov štátneho rozpočtu sú platy štátnych zamestnancov a podobné výdaje, kde nie je vôbec žiadny priestor na korupciu. Z tej druhej polovice je zaťažená korupciou približne pätina – 20% nákupov. Z rozpočtu 34 miliárd je 20% z 50% rovné 10%, a teda 3,4 miliardy. 3,4 miliardy sú zaťažené korupciou v priemernej výške 20% a teda úspora pri odstránení korupcie by bola 20% z 3,4 miliardy a to je 0,68 miliardy a teda 2% zo štátneho rozpočtu. Kým pri DPH stačí vyčistiť zopár ľudí vo vedení rezortu Ministerstva financií, pri korupcii v štátnej správe je potrebné vymeniť desiatky ľudí.

Tretou prioritou je korupcia pri eurofondoch. Opäť nebudeme tvrdiť, že všetky nákupy pri eurofondoch sú zaťažené korupciou. Odhadom je to asi len tretina a priemerná úroveň korupcie je 20%. Ak by čerpanie bolo dve miliardy ročne, tak hovoríme o 0,133 miliardy ročne čo predstavuje 0,4 % štátneho rozpočtu. Vidíme, že tu sú rezervy oveľa menšie ako pri DPH a štátnom rozpočte.

Zrekapitulujme ešte raz:

- DPH 2,256 mld; 6,6% štátneho rozpočtu,
- korupcia pri nákupoch 0,68 mld; 2%

rozpočtu,

- korupcia pri eurofondoch 0,133 mld; 0,4% štátneho rozpočtu.

Všetky tieto veci sú odhady, dôkazy samozrejme nemáme, pretože by sme s nimi hneď bežali na políciu.

Je to v ľudoch

Riešenie daňovej medzery DPH aj korupcie nespočíva v zavedení ďalších zákonov, lepších registračných pokladníc ani kopírovaní všetkých účtov a faktúr na servery Ministerstva financií. V krajinách, kde je daňová medzera oveľa nižšia nič z toho nemajú. Čo ale majú sú iní ľudia. Úroveň korupcie, úroveň neúplatnosti pri výbere daní je nulová. Dane sa skrátka platiť musia.

Nedá sa tvrdiť, že celá daňová medzera je spôsobená úmyselne. Určite je dosť veľká časť DPH nezaplatená z dôvodu neznalosti zákona, komplikovanej legislatívy alebo zlého usmerňovania zo strany daňovej správy. Len zodpovednosť za to opäť padá na plecia tých istých úradníkov, ktorí sa pravdepodobne podieľajú aj na úmyselných podvodoch s daňami.

Napríklad Bašternák ukrátil Slovensko o 2 milióny eur aj vďaka tomu, že mal politické krytie. Policajná vyšetrovatelka zamietla vyšetrovanie v čase, keď jej šéf minister Róbert Kaliňák býval v tom istom dome ako firma B. A. Haus pod vedením Ladislava Bašternáka.

Stopy káuz a kauzičiek vedú aj do daňových rajov. Spolu s Bašternákom v nich svietia aj mená ďalších chránencov „štandardných strán“. Opakujú sa sídla na Malte, Luxembursku a Cypre. Samotný Bašternák má na rováši dodnes viac ako 11 miliónov eur. Ale obvinenia polície sa zastavili niekde okolo 3 miliónov. Náhoda? Nemyslím. Skôr politické krytie.

Politické krytie

Nová vláda, ktorá musí vziť z nasledujúci parlamentných volieb bude mať preto prioritu číslo jeden výmenu papalášov, ktorí riadia Daňový úrad, Colný úrad a Kriminálny úrad Finančnej správy. Preto už dnes hľadáme kompetentných a neskorumpovaných ľudí, ktorí môžu po voľbách začať čo najskôr



s revitalizáciou výberu daní. Veríme, že väčšina ľudí v týchto úradoch sú ľudia schopní a bezúhonní. Musíme však hľadať tých, ktorí umožňujú svojou negatívnou činnosťou alebo naopak pasivitou zlý výber daní. Pripomeňme, že väčšina obyvateľov poctivo platí dane zo svojej mzdy a zo všetkých nákupov a nikdy ich ani nenapadlo, že by mohli byť v nejakej korupcii namočení. Neplatenie daní nie je v našej národnej povahe. Drvivá väčšina ľudí, totiž dane poctivo platí. Je to naopak záležitosť pár desiatok alebo stoviek subjektov, ktoré dane neplatia. A to neplatenie je vedome alebo nevedome tolerované úradníkmi. Dnes už máme aj Kriminálny úrad FS, ktorý by mal tieto trestné činy vyšetrovať a tak

ako v prípade úradníkov Finančnej správy ani v Kriminálnom úrade FS nie sú ľudia neschopnejší ako v iných krajinách. Ľudia sú šikovní a ak nepoctiví nebudú mať politické krytie „štandardných politických strán“, tak určite nájdú medzi sebou dosť schopných ľudí, ktorí dokážu rezort riadiť. A tejto novej generácii profesionálov, ktorí budú riadiť rezort bude naše hnutie poskytovať politické krytie. **To je naša hlavná úloha.**

ING. DUŠAN DOLIAK
Podpredseda hnutia
SME RODINA – Boris Kollár
Vedúci pracovnej skupiny
Ekonomika a financie



Ak máte otázky alebo pripomienky k tejto téme, posielajte ich na: kancelaria@hnutie-smerodina.sk

Tomáš Gbúr: **BUDÚ EŠTE NAŠE DETI ŠPORTOVAŤ?**

ČÍTAJTE NA STRANE 9



ZE NA VÝSTAVBU DIAĽNIC A RÝCHLOSTNÝCH CIEST EXISTUJÚ, TREBA SA LEN VYVAROVAŤ MANAŽÉRSKYM CHYBÁM NA MINISTERSTVE DOPRAVY

Miloš Svrček

Dopravná infraštruktúra predstavuje pre našu krajinu dôležitý faktor vo zvyšovaní konkurencieschopnosti, znižuje ekonomické rozdiely medzi regiónmi a centrálnymi trhmi EÚ, podmieňuje rozvoj cestovného ruchu, prílev zahraničných investícií, a je neoddeliteľnou súčasťou každodenného života obyvateľov. „Životná úroveň“ nie je iba pomer zarobených peňazí a toho, čo si môžu obyvatelia kúpiť. Je to aj „kvalita života“ a kvalita života je tým horšia, ak aj v rozvinutých regiónoch medzi ktoré patria aj Kysuce nemajú obyvatelia k dispozícii kvalitnú infraštruktúru a ich život sa stáva neznesiteľným tým, že stoja dennodenne v kolónach. Určite sa zhodneme, že aj iné regióny Slovenska sa delia na prosperujúcejšie a zaostalejšie regióny. Teda problém Kysúc je predovšetkým v tom, že sú „relatívne“ priemyselné s blízkosťou Žiliny a Moravsko-Sliezského kraja v ČR, ale pre zanedbaný rozvoj plánovanej dopravnej infraštruktúry sa práve život v tomto regióne stáva neznesiteľným.

Predseda Hnutia SME RODINA Boris Kollár využil v posledných mesiacoch svoje ústavné právo ako poslanca NR SR interpelovať ministra dopravy v súlade s čl. 80 Ústavy Slovenskej republiky a zákona o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky. Možnosť interpelácie sme využili práve preto, lebo takto sa dajú cielene postavenými otázkami získať lepšie odpovede na naše otázky oproti informáciám na webovom sídle riadiaceho orgánu pre Operačný program Integrovaná Infraštruktúra. Na základe takto presne celených otázok si vieme vytvoriť obraz o tom, čo sa dá a čo sa nedá zrealizovať z fondov EÚ do roku 2023 a okrem konštruktívnej kritiky aj hľadať riešenia na základe pozitívnych príkladov z minulosti.

Pán minister nám síce odpovedal na našej otázke v stanovenom rozsahu a stanovenom termíne, obsah a rozsah jeho odpovedí boli v poriadku, avšak nie sme spokojní so stavom, ktorý z interpelácie vyplynul. Minulé vedenie MDV SR v rokoch 2012 – 2016 sa chválilo vysokou úspešnosťou v čerpaní fondov EÚ na výstavbu dopravnej infraštruktúry s čím súhlasíme. Aj keď pán Počiatek nie je našim vzorom, musím konštatovať, že súčasný stav je delírium v porovnaní s tým, ako by to malo fungovať.

To, že uvedené stavebné tempo ustalo nám potvrdil aj minister dopravy na základe jeho odpovede v interpelácii. Dnes sme ešte v období kedysamozemeprebudíť. Z odpovede na interpeláciu vyplynulo to čo sme aj predpokladali. V Kohéznom fonde, ktorého finančné prostriedky sú určené na nadradenú dopravnú infraštruktúru (D1 – D4) je síce situácia lepšia (je viac projektov zakontrahovaných a pripravených) ako v druhom fonde t. j. v Európskom fonde regionálneho rozvoja, ktorý je rovnako súčasťou Operačného programu Integrovaná infraštruktúra, no napriek



tomu nie sme schopní doriešiť a začať výstavbu dôležitých úsekov diaľnice D3 v regióne Kysúc. Sme toho názoru, že ak by súčasné vedenie použilo „know – how“ z roku 2012 – 2016, tak by sa aj tieto úseky mohli začať stavať ešte z toho programovacieho obdobia.

Ak neberieme do úvahy úseky diaľnice D1 od Košíc po hranicu s Ukrajinou, tak nám chýba dokončiť cca 8 úsekov. Z toho 4 sú vo výstavbe a ďalšie 2, ktoré sú práve na Kysuciach by vo výstavbe mohli byť a byť rovnako financované z Operačného programu Integrovaná Infraštruktúra. V odpovediach na interpeláciu je uvedené, že projekty, ktoré sú buď zakontrahované, alebo sa práve posudzujú, prípadne sa s nimi počíta do financovania majú hodnotu o 16 % väčšiu ako sú alokované finančné prostriedky, čo vytvára pocit, že máme viac projektov ako finančných prostriedkov. V tej istej interpelácii sa zároveň tvrdí, že v minulom programovacom období rovnako NDS aj ZSR vyčerpali cca 75 % finančných prostriedkov, ktoré boli

pôvodne zakontrahované. Konkrétne NDS vyčerpala iba 74,92 %.

To, že sa nepodarilo vyčerpať zo zmlúv 100 % je v poriadku, pretože stavba je živý organizmus a na stavbe sa môžu udiť tzv. predvídateľné zmeny (urobí sa iné technické riešenie, zistí sa, že treba menej materiálu ako sa pôvodne predpokladalo, nejaké náklady sa neuznajú pri kontrole faktúr a zaplatia sa zo zdrojov NDS). To je v poriadku a to sa dialo aj pri iných vládach a deje aj v iných krajinách. Problém je až to keď sa s touto situáciou dopredu nepočíta a nie sú pripravené projekty. Podľa nášho expertného tímu by mali byť pripravené projekty minimálne v hodnote 125 % a viac oproti súčasnej alokácii, nakoľko už v minulosti NDS mala vyčerpanosť z fondov cca 75 % oproti tomu, čo predpokladali. My tvrdíme, že by mal minister mať väčšie nadkontrahovanie a toto je to „know – how“, ktoré v minulosti využilo predchádzajúce vedenie MDV SR.

Pán minister, podľa môjho názoru je to, že máte nadkontrahovanie iba 16 % práve tá manažérska chyba

o ktorej hovorím. Áno, môžete mi síce oponovať, že Ministerstvo dopravy a výstavby SR môže nadkontrahovať iba to s čím súhlasí Ministerstvo financií SR. A preto sa Vás aj pýtam pán minister na čo čakáte? Prečo ste túto tému ešte neotvorili s pánom ministrom financií? Dokázal to Váš predchodca pán Počiatek, preto by ste sa o to mal pokúsiť aj vy! A keď nebude súhlasiť pán minister financií potom budem kritizovať nie postoj Ministerstva dopravy ale postoj Ministerstva financií. Ak by ste zo súčasného kontrahovania brali, že vyčerpáte iba cca 75 %, tak by ste zistili že máte ešte voľné finančné prostriedky. Nie je to síce dostatok na to, aby ste dokončili úseky na D3 Brodno – Kysucké Nove Mesto a Kysucké Nove Mesto – Ošadnica, ale vo výraznej miere by to pomohlo v dostavbe spomínaných úsekov a už by tu bolo vidieť že to máte manažérske premyslené.

V uplynulých mesiacoch ste sa preslávili podporou výstavby rýchlostnej cesty R2 aj keď nemáte v prioritnej osi č. 6 dostatok zdrojov. Ja viem, že Kohézny fond a Európsky fond regionálneho rozvoja sú rozdielne fondy a peniaze medzi nimi nie je možné presúvať, ale môže dôjsť k presunom v rámci jednotlivých priorit v rámci toho istého fondu. Všetkým nám je známe, že obrovské peniaze pridelené na informatizáciu nebudeme schopní vyčerpať a tak nakoniec predpokladám, že budú použité na úseky rýchlostnej cesty R2, kde máte veľa voličov. Tu je vidieť Vaše nenápadné a dobré manažérske rozhodnutie a za to Vás ani nechcem kritizovať, že nadržiate občanom maďarskej národnosti. Kritizovať vás musím za to, že rovnakú situáciu neviete využiť aj v inej časti Slovenska. Nič viac iba rovnaký postup.

Na Slovensku však naši oligarchovia nielenže diskriminujú naše obyvateľstvo, že nemôžu využívať kvalitné cesty, ale spôsobujú nám aj medzinárodnú hanbu, že Slovensko odsúva termín dostavby diaľnice D3, ktorý je dôležitý pri prepojení medzinárodného tranzitného dopravného koridoru. Pýtam sa Vás pán minister, vy neviete, že na Kysuciach Vám stačí použiť úplne rovnaký postup ako na juhu Slovenska? A vôbec Vás to nič nestojí! To čo dáte Kysučanom zároveň neberiete občanom južných okresov. Pán minister, Hnutie Sme rodina je za konštruktívnu a odbornú debatu a preto Vás žiadam, aby sa Ministerstvo dopravy a výstavby rozhýbalo kým je čas.

JUDr. MILOŠ SVRČEK, PhD., LL.M.
Vedúci pracovnej skupiny Doprava
Generálny manažér hnutia SME
RODINA – Boris Kollár



ŠPORT

BUDÚ EŠTE NAŠE DETI ŠPORTOVAŤ? (NÁZOR ŠPORTOVCA)

Tomáš Gbúr

Od detstva sa aktívne venujem športu, konkrétne hokeju. Šport ma sprevádza celý život. V hokejovom klube som pôsobil ako brankár za žiakov, dorastencov aj juniorov. Aj keď som po strednej škole úspešne absolvoval prijímacie skúšky na Právnickej fakulte UMB v Banskej Bystrici, srdce ma ťahalo k hokeju a rozhodol som sa skúsiť šťastie v zámorí, a to v Kanade. Strávil som tam dva nezabudnuteľné roky, ktoré s odstupom času hodnotím ako doposiaľ kľúčové.

Hokej ako kolektívny šport ma naučil vytrvalosti, pracovitosti, komunikácii a disciplíne. Tieto vlastnosti mám vryté pod kožou a uplatňujem ich v každodennom živote, aj keď som musel kariéru brankára kvôli zraneniu ukončiť. Do zámoria sa však naďalej vraciam. Založil som hokejovú agentúru. Videl som potenciál zámorskej juniorskej ligy aj pre našich hráčov zo Slovenska, ktorí tam majú výborné športové podmienky na rozvoj schopností a talentu, nehovoriac o tom, že sa naučia aktívne používať anglický jazyk.

Som presvedčený, že je potrebné od malička viesť deti k športu. Je to vlastne investícia do kvalitného životného štýlu dieťaťa, ktorú by mal zodpovedný rodič zvážiť.

Skutočne ma mrzí, keď dnes sledujem ako na Slovensku nefunguje systém prerozdelenia prostriedkov pre športové aktivity. Boli časy, keď športové triedy praskali vo „švíkoch“. Teraz je reálny problém nájsť 20 žiakov, ktorí sa chcú aktívne venovať športu. Ľudia buď stratili chuť alebo sú frustrovaní situáciou v športových kluboch. Problémom je aj mládež, ktorá už vôbec netrávi voľný čas s kamarátmi, ale sedí dennodenne za počítačom alebo s mobilom v ruke. Je nutné túto situáciu riešiť a zvrátiť. Musíme deti motivovať, kde tu aj potlačiť, ukázať im príklad v sebe samých. Pomoc štátu je ale nevyhnutná.

Naša hnutie si kladie za cieľ zlepšiť situáciu športu na Slovensku. Cestu vidíme vo vybudovaní športových areálov, ale aj v navýšení počtu hodín telesnej výchovy na základných aj stredných školách. Štipendiá ako podpora mladých športovcov je tiež výborný nástroj, ktorý funguje v zámorí. Tam vidieť výsledky na svetovej úrovni. Taktiež je dôležitá motivácia učiteľov. Mladých talentovaných športovcov musíme podporovať od malička. Musíme objaviť ich talent a ďalej ho rozvíjať. Dajme im priestor, možnosti, podmienky a rodičom uľahčíme finančne náročnú starostlivosť. Jednou z možností je aj zavedenie športových akadémií s plnou vybavenosťou pre konkrétny šport. Tie sú vo svete už samozrejmosťou.

Dovolím si tvrdiť, že na Slovensku máme množstvo talentov. Mnoho z nich však skončí, pretože nie sú schopní financovať prípravu. Problém vidíme najmä v slabom financovaní podpory športu a v zle nastavenom systéme prerozdelenia už aj tak nepostačujúcich financií. Susedné krajiny investujú do športu omnoho viac ako Slovensko a vypláca sa im to.

Len postupným plnením cieľov môžeme zvrátiť marazmus v tejto sfére. Treba sa o to pokúsiť a vytrvať, tak ako to športovci vedia.

TOMÁŠ GBÚR

Okresný predseda a odborník na šport hnutia
SME RODINA – Boris Kollár

